

عنوان مقاله:

بررسی عوامل بهبود دوام بتن در سازه های بتنی

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهدی حدیدی نژاد - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، رئیس سازمان عمران و بازآفرینی شهری، شهرداری بیرجند

علی نوری - کارشناسی عمران، کارشناس عمران، سازمان عمران و بازآفرینی شهری، شهرداری بیرجند

مهدی الوندی - کارشناسی عمران، کارشناس عمران، سازمان عمران و بازآفرینی شهری، شهرداری بیرجند

خلاصه مقاله:

امروزه در طراحی و اجرای بناهای سیمانی تاکید براین نکته می شود که باید تمامی ویژگی های مربوط به توان پایداری و دوام مصالح استفاده شده مانند دیگر قابلیت ها و توانایی های آن از قبیل خاصیت های مکانیکی و هزینه ها مورد مطالعه و بررسی قرار می گیرد. بحث دوام بتن و پایداری آن از لحاظ اقتصادی بسیار تاثیرگذار و مهم است. زیرا در صورت پائین بودن درجه دوام و استحکام محصول هزینه های مربوط به بازسازی و مرمت و جایگزینی سازه ها که در نتیجه آسیب دیدگی مصالح اتفاق می افتد بخش قابل ملاحظه ای از هزینه های ساخت سازه ها را به خود اختصاص می دهد. در یک بررسی مشخص شده است که در کشورهای صنعتی نزدیک به ۴۰ درصد از بودجه اختصاص یافته برای ساخت و ساز و احداث صرف هزینه های ناشی از مرمت و بازسازی و محافظت از سازه می شود. این در حالی است که ۶۰ درصد آن در راستای ساخت بناهای جدید استفاده می گردد. روند روبه رشد هزینه های جایگزینی در صنعت ساخت و ساز و توصیه به مخارج مصرفی در مدت فعالیت بناها به جای تاکید بر شناسایی اولیه هزینه ها امروزه کارشناسان و مهندسان را وادار نموده است که مسئله دوام بتن را جدی بگیرند. همانگونه که قبلا بیان شد ارتباط نزدیکی بین پایداری مصالح و ویژگی های محیطی وجود دارد. بنابراین با توجه به کارایی و کارامدی استفاده از سازه های بتنی در مکان های متفاوت باید برای کاهش زیان های احتمالی جانی و مالی که ناشی از ناپایداری و عدم دوام سازه های بتنی و خرابی های زود رس اتفاق می افتد مسئله دوام بتن را به عنوان مسئله ای مهم مورد بررسی قرار داد.

کلمات کلیدی:

بتن، پایداری و مقاومت، بهبود دوام، تخریب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1479557>

